

EŽERAS GROJA

Odė Platelių ežerui

Marija VYŠNIAUSKAITĖ-
JANKAUSKIENĖ

Tekstas pirmą kartą paskelbtas 2021 m. gruodžio 9 d. Žemaitijos nacionalinio parko direkcijos internetinėje svetainėje

Platelių ežeras. Sigito Kazlausko nuotrauka

Kai ežeras groja ledo instrumentais, neišgirsti jo negali. Tik reikia stabtelėti ir įsiklausyti... Kiekvienoje įlankoje, užutėkyje, užuolankoje vis kita muzika, vis kiti garsai... Gros tol, kol ežerą visiškai sukaustys ledas. Paskui poškės, aidės, dejuos, lyg norėdamas išsivaduoti iš jį sukausių ledų grandinių. Bet tai bus vėliau, spustelėjus dar stipresniems šalčiams. Kol kas ledu užtraukta tik vadinama „gintališkėnų“ ežero dalis iki Šončelio salos, pietinė Laumalenkų ežero dalis apie Gaidsalę bei kai kurie mažesni užutėkiai, kur vėjas taip neįsiūbuoja ežero vandens galybės.

Ežero viduryje būriais kyla ir leidžiasi kuoduotosios, didžiosios ir kitos antys. Nendryne tarp ledų sangrūdų slepiasi paprastųjų laukių grupelė. Virš jų ratus vis prasklendžia, žvalgosi nuo Plokštinės miškų atskridę du ar net trys didingi jūriniai ereliai.

Jei pajutę šalčius pietuosna vis dar skuba paprastieji suopiai, gulbės giesmininkės, tai jūriniai ereliai išlieka ištikimi savo perimvietei, niekur toli nuo jos nesitraukia ir turi kažkaip išgyventi šaltąjį laikotarpį. Gulbės nebylės susitikusios džiaugiasi viena kita ir suplaukusios greta išlenktais kaklais padaro gražią baltą ištikimybės širdelę.

Keliaujant pravalytais ar pramintais Šeirės miško takais negali nesigrožėti gamtos sukurtais žiemos stebuklais, įmantriomis medžių, sniego figūromis... Atrodo jos gyvos, tuoj pajudės, prabilis, nusijuoks ar kukliai šyptels... Negali nesistebėti darbščiais maisto ieškančiais miško paukšteliais, nuostabaus grožio mėlynosiomis zylutėmis, plušančiomis nendryne, ieškodamos maisto. Gamta gyva, ji kasdien mainosi, keičiasi, stebina, gaivina...

Gandrai Plateliuose.
Sigito Kazlausko nuotrauka